

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

ARREST

**nr. 242.835 van 30 oktober 2018
in de zaak A. 226.465/IX-9427**

In zake: Jdeda EZ-OUMI
woonplaats kiezend te 9930 Zomergem
Blauwersstraat 8

tegen:

de VZW PROVINCIALAAT DER BROEDERS VAN LIEFDE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Jan Vande Moortel en Valerie Vandenhaesevelde
kantoor houdend te 9000 Gent
Groot-Brittanniëlaan 12
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 19 oktober 2018, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de beroepscommissie van de vzw Provinciaal der Broeders van Liefde van 20 augustus 2018 waarbij het beroep van Jdeda Ez-Oumi van 20 juli 2018 tegen de beslissing van de delibererende klassenraad van 26 juni 2018 om aan Dafi Chahrazad een oriënteringsattest B toe te kennen, met clausulering voor het ASO, onontvankelijk wordt verklaard.

In het kader van diezelfde vordering vraagt Jdeda Ez-Oumi *in fine* van haar inleidend verzoekschrift tevens aan de Raad van State om “de examenresultaten [van Dafi Chahrazad] te herzien”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 29 oktober 2018, om 11.00 uur.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij en advocaat Valerie Vandenhaesevelde, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Iris Verheven heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Dafi Chahrazad is tijdens het schooljaar 2017-2018 leerling van het tweede leerjaar van de tweede graad van de studierichting ‘humane wetenschappen’ in het algemeen secundair onderwijs (hierna: het ASO) aan het Sint-Paulusinstituut te Gent, dat onder het bestuur van de verwerende partij ressorteert.

3.2. Op het einde van het schooljaar kent de delibererende klassenraad aan Dafi Chahrazad een oriënteringsattest B toe, met clausulering voor het ASO.

Luidens een brief van de voorzitter van de delibererende klassenraad aan de “ouder(s)” van Dafi Chahrazad werd bij het nemen van die evaluatiebeslissing rekening gehouden met de volgende elementen:

“Op het einde van het schooljaar behaalde [Dafi Chahrazad]
een zwak globaal jaarresultaat: 59,5%
een tekort voor vak(ken) uit de basisvorming: Engels (4,5%), chemie (4,5%)
een tekort voor vak(ken) uit het complementair gedeelte van de studierichting:
informatica (2%)
een zwak resultaat tijdens examenperiode van juni: 56,5%
Tijdens een examenperiode blijkt dat [Dafi Chahrazad] het moeilijk heeft bij het
verwerken van grote leerstofgehelen.

In de loop van het tweede semester was er een onvoldoende gunstige
evolutie van de resultaten waarneembaar voor Engels en chemie.

Op het einde van het eerste semester werd een remediërvoorstel ge-
formuleerd voor Engels en chemie. Dit zorgde niet voor de gewenste verbeter-
ing van de resultaten.

Het advies van 30/06/2017 om over te schakelen naar TSO werd niet op-
gevolgd.

De klassenraad adviseert een overstap naar een technische richting.”

3.3. Verzoekster, die de moeder is van Dafi Chahrazad, betwist die
beslissing van de delibererende klassenraad. Nadat zij een overleg heeft gehad met
de pedagogisch directeur, oordeelt deze directeur dat er geen reden is om de
klassenraad opnieuw samen te roepen.

Verzoekster wordt met een aangetekende brief van 4 juli 2018,
daarvan in kennis gesteld. Deze brief vermeldt voorts:

“Ik hoop dat u de m.i. terecht genomen beslissing uiteindelijk toch wil aan-
vaarden. Indien niet verwijs ik naar ons schoolreglement, punt 2.3.5.4.2,
waarbij een volgende stap er enkel kan op neerkomen dat u binnen een termijn
van drie dagen (zaterdag, zondag, wettelijke en reglementaire feestdagen niet
meegerekend) nadat dit schrijven is meegedeeld, beroep instelt bij het school-
bestuur. Daartoe kunt u een aangetekende brief richten aan: Provinciale van
de Broeders Van Liefde [...].

Als het beroep niet tijdig wordt ingesteld of niet aangetekend wordt ver-
zonden, zal dat tot de onontvankelijkheid van het beroep leiden. Dat betekent
dat de interne beroepscommissie het beroep inhoudelijk niet zal kunnen be-
handelen.”

Die brief wordt op 9 juli 2018 tevergeefs door bpost aangeboden op het adres van verzoekster. Zij haalt de brief op 18 juli 2018 af in het afhaalpunt van bpost.

3.4. Met een aangetekende brief van 20 juli 2018 stelt verzoekster een beroep in bij het schoolbestuur.

3.5. Op 20 augustus 2018 beslist de beroepscommissie dat het beroep van verzoekster laattijdig en bijgevolg niet ontvankelijk is.

Deze beslissing van de beroepscommissie maakt het voorwerp uit van de voorliggende vordering.

3.6. Met een aangetekende brief van 21 augustus 2018 deelt de voorzitter van de beroepscommissie daarover aan verzoekster mee:

“Na beraadslaging van de interne beroepscommissie op maandag 20 augustus 2018 besloot de beroepscommissie tot de effectieve onontvankelijkheid van uw beroep: de termijn voor indiening van het beroep, opgenomen in het schoolreglement, werd overschreden (20 juli 2018) en het beroep werd dus te laat ingesteld.

De beroepscommissie heeft dus beslist dat het oriënteringsattest B met clausulering voor ASO blijft gehandhaafd.

Deze beslissing kan het voorwerp uitmaken van een beroep bij de Raad van State. Dit beroep moet, overeenkomstig het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtsspraak van de Raad van State, binnen de zestig dagen worden ingesteld bij de Afdeling Bestuursrechtsspraak, Wetenschapsstraat 33, 1040 Brussel. Meer informatie vindt u op de website van de Raad van State (www.raadvst-consetat.be).”

Verzoekster neemt deze brief op 25 augustus 2018 in ontvangst.

3.7. Met een brief van 27 augustus 2018 laat verzoekster aan de beroepscommissie weten dat zij niet akkoord gaat met de genomen beslissing. Zij argumenteert dat haar beroep op 20 juli 2018 is ingesteld binnen de termijn die door het schoolreglement is voorgeschreven.

3.8. Met een brief van 5 september 2018 antwoordt de voorzitter van de beroepscommissie aan verzoekster dat de beroepscommissie van oordeel is dat het beroep niet ontvankelijk is, omdat het laattijdig werd ingesteld. Hij verwijst naar “de relevante bepalingen van het schoolreglement” en stelt voorts:

“Er is dus een termijn van drie dagen, die begint te lopen de dag nadat de aangetekende brief van de school wordt ontvangen. De aangetekende brief met één van de twee mogelijke beslissingen [...] wordt geacht de derde dag na verzending te zijn ontvangen.

De poststempel geldt als bewijs, zowel voor de verzending als voor de ontvangst’.

Concreet werd de beslissing van de nieuwe delibererende klassenraad verstuurd op 04-07-2018. U wordt geacht deze drie dagen later ontvangen te hebben dus concreet op 09-07-2018, gezien er op zaterdag en zondag geen postbedeling is. U stelt dat deze brief u is aangeboden op 09-07-2018. Deze beslissing heeft u per gewone en aangetekende post ontvangen.

Dit betekent dat u vanaf 09-07-2018 drie dagen tijd heeft om in beroep te gaan. Het beroep moet dus uiterlijk ingediend worden op 12-07-2018. Uw beroep dateert van 20-07-2018. De beroepstermijn werd dus ruimschoots overschreden en bijgevolg is het beroepsschrift effectief onontvankelijk.”

Verzoekster neemt deze brief op 7 september 2018 in ontvangst.

IV. Rechtsmacht van de Raad van State

4. Met de verwerende partij moet worden opgeworpen dat het op het eerste gezicht niet tot de rechtsmacht van de Raad van State behoort om, zoals verzoekster *in fine* van haar inleidend verzoekschrift nog vraagt, de examenresultaten van Dafi Chahrazad te herzien. De Raad van State vermag met betrekking tot de vaststelling van de examenresultaten immers niet in de plaats van de school te treden.

De vordering moet alvast in zoverre worden verworpen.

V. Ontvankelijkheid van de vordering

5. De verwerende partij werpt in haar nota verscheidene excepties van onontvankelijkheid van de vordering op.

6. Vooralsnog bestaat er evenwel geen noodzaak om over die excepties uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over die excepties zouden alleen nodig zijn indien de grondvoorwaarden voor het inwilligen van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid vervuld zouden zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

VI. Herinnering aan de schorsingsvoorwaarden

7. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

VII. Uiterst dringende noodzakelijkheid

Uiteenzetting van de uiterst dringende noodzakelijkheid

8. Verzoekster voert ter verantwoording van de uiterst dringende noodzakelijkheid van haar vordering aan:

“Mijn dochter zit in TSO in afwachting v/d uitspraak. Udn is noodzakelijk zodat zij niet veel leerstof moet missen en de zaak snel kan behandeld worden.”

Beoordeling

9. Er zij aan herinnerd dat de toepassing van de schorsingsprocedure ‘bij uiterst dringende noodzakelijkheid’ een ernstige verstoring teweegbrengt in het normale verloop van de rechtspleging voor de Raad van State, dat ze de mogelijkheden tot onderzoek van de zaak tot een strikt minimum beperkt en de uitoefening van de rechten van de verdediging van de verwerende partij aanzienlijk in het gedrang brengt.

De aanwending van die procedure moet dan ook zeer uitzonderlijk blijven in die zin dat ze slechts mag worden aangewend in die enkele gevallen dat het uiterst dringende karakter van de zaak door de verzoekende partij op een duidelijke en onomstootbare wijze wordt aangetoond.

10. Luidens artikel 16, § 1, eerste lid, 7°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 ‘tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State’, bevat het verzoekschrift waarin de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd daartoe “een uiteenzetting van de feiten die de uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen”. Dit impliceert dat de verzoekende partij in haar inleidend verzoekschrift aan de hand van precieze en concrete feitelijke gegevens moet aantonen dat de te bevelen schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone procedure onherroepelijk te laat zal komen én dat zij als eisende partij al het nodige heeft gedaan om de schade te voorkomen en om de zaak zo spoedig mogelijk aanhangig te maken bij de Raad van State.

11. Het bestaan van de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aldus mede afgemeten naar de haast die een verzoekende partij zelf betoont bij het instellen van haar vordering. De noodzaak om na de kennisname van de griefhoudende beslissing – minstens vanaf het ogenblik waarop de uiterst dringende noodzakelijkheid ontstaat – met passende voortvarendheid de vordering bij de Raad van State in te leiden is immers inherent aan het zeer uitzonderlijke en on-

gewone karakter van de uiterst dringende procedure. Het vereiste van diligent handelen is vervat in de voorwaarde van de uiterst dringende noodzakelijkheid.

12. Van verzoekster – die haar belangen door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing dermate nadelig aangetast weet dat zij meent de afwikkeling van de procedure ten gronde en zelfs de gewone schorsing niet te kunnen afwachten – wordt gevergd dat zij al het nodige heeft gedaan om de schade te voorkomen en om de zaak vanaf het ogenblik waarop de uiterst dringende noodzakelijkheid is ontstaan, zo spoedig mogelijk aanhangig te maken bij de Raad van State.

13. In dit geval werd de bestreden beslissing door de beroepscommissie genomen op 20 augustus 2018. Ze werd aan verzoekster betekend op 21 augustus 2018. Er bestaat geen betwisting over dat verzoekster ze heeft ontvangen op 25 augustus 2018. Vanaf die ontvangst wist verzoekster dat het oriënteringsattest B dat aan haar dochter was toegekend, met clausulering voor het ASO, gehandhaafd bleef en dat haar dochter de studierichting ‘humane wetenschappen’ in het ASO niet kon voortzetten in het eerste leerjaar van de derde graad. Niettemin heeft zij nog tot 19 oktober 2018, bijna acht weken later en een ogenblik waarop het nieuwe schooljaar reeds ruimschoots is gevorderd, gewacht om haar vordering bij de Raad van State in te stellen, wat voor een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, schromelijk laat is.

Verzoekster is aldus niet met de vereiste spoed opgetreden.

14. Zij brengt in haar inleidend verzoekschrift ook geen enkel gegeven aan dat haar talmen zou kunnen rechtvaardigen.

15. Ter terechtzitting voert zij alsnog twee rechtvaardigingsgronden aan. Vooreerst wijst zij op het financiële aspect van het instellen van een vordering, aangezien de griffie van de Raad van State onmiddellijk de betaling van een recht van 200 euro vraagt. Voorts stelt zij het eerste rapport van haar dochter in het

technisch secundair onderwijs (hierna: het TSO) te hebben afgewacht. Dat rapport heeft ondertussen uitgewezen, zo betoogt verzoekster, dat haar dochter zonder enige moeite een resultaat heeft behaald van 70%, wat volgens haar de onrechtmatigheid van de betwiste clausulering voor het ASO bevestigt.

Noch het ene, noch het andere argument kan evenwel overtuigen. Indien financiële redenen een obstakel vormden voor het met gepaste spoed instellen van een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, had verzoekster, onder de voorwaarden die daartoe zijn vastgesteld in het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’ om rechtsbijstand kunnen verzoeken, wat zij niet heeft gedaan, niettegenstaande een dergelijk verzoek mogelijk ertoe had kunnen leiden dat het recht waarvan sprake in debet werd begroot. Voorts kan moeilijk worden ingezien waarom het eerste rapport van Dafi Chahrazad in het TSO diende te worden afgewacht. Verzoekster lijkt daarmee aan te geven dat de hoogdringendheid van de vordering voor haar nog niet zo zeker was. Haar handelwijze staat aldus haaks op de aard zelf van een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid en houdt de negatie in van de uiterst dringende noodzakelijkheid.

Indien verzoekster nu wel een uitermate hoge graad van urgentie aan de zaak meent te kunnen toeschrijven, dan had zij zonder talmen, en zeker niet pas acht weken na de van meet af aan grievende beslissing van de beroepscommissie, haar vordering moeten instellen. Het eerste rapport van haar dochter in het TSO kan daaraan niets veranderen.

Voor zover verzoekster ter terechtzitting ook nog erop wijst dat in de brief van de voorzitter van de beroepscommissie van 21 augustus 2018 waarmee de bestreden beslissing haar is meegedeeld, melding wordt gemaakt van een beroepstermijn van zestig dagen bij de Raad van State, dient te worden opgemerkt dat die termijn het instellen van het beroep tot nietigverklaring betreft, maar losstaat van het voormelde vereiste van diligent handelen dat specifiek geldt voor een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

16. Uit wat voorafgaat volgt dat in dit geval niet is voldaan aan de schorsingsvoorwaarde van de uiterst dringende noodzakelijkheid.

Bijgevolg is niet voldaan aan alvast één van de grondvoorwaarden gesteld in artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid door de Raad van State zou kunnen worden ingewilligd.

Die vaststelling volstaat om de voorliggende vordering, benevens wat daarover hiervóór *sub* 4 reeds werd vastgesteld, ook voor het overige te verwerpen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 30 oktober 2018, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Bert Thys,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Bert Thys